

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE
ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN
HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

INZAKE: TAA/SA/0018/2010

Mr X

Advocaat bij de Balie van Antwerpen
Kantoorhoudende te ...

I. PROCEDURE

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft Mr X bij aangetekend schrijven van 30.11.2010 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het Rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, op de zitting van donderdag 23.12.2010 te 14h00, op welke zitting de zaak tegensprekelijk werd uitgesteld voor behandeling, naar de zitting van donderdag 27 januari 2011 om 14h00.

Op deze zitting was Mr X persoonlijk aanwezig en werd hij tevens bijgestaan door Mr Y (Balie Antwerpen).

De Tuchtraad heeft op verzoek van Mr X de zaak op de zitting van 27.1.2011 behandeld met open deuren.

Stafhouder Dirk Grootjans van de Orde van Advocaten te Antwerpen, werd ter zitting in zijn verslag gehoord.

De uitspraak gebeurt met open deuren.

II. TENLASTELEGGING

Mr X werd opgeroepen om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten, die hem ten laste worden gelegd:

"Inbreuk gepleegd te hebben op art. 455 Ger. W. door het beroep van advocaat niet met de nodige waardigheid uit te oefenen hetgeen blijkt uit de volgende feiten:

- herhaaldelijk niet geantwoord te hebben op de verschillende herinneringen hem toegestuurd door de rechtsbijstandsverzekeraar;
- het niet opvolgen van de instructies die hem desbetreffend door de Stafhouder werden gegeven”

Er wordt tevens verwezen met betrekking tot de feiten en de tuchtrechterlijke kwalificatie naar het art. 456 Ger. W.

III. BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGING

A. Ontvankelijkheid van de tuchtvordering

Bij de behandeling van deze zaak ter zitting van 27.1.2011 werd door Mr Y namens zijn cliënt gesteld dat de tuchtvordering onontvankelijk is.

De dossiergegevens leren dat rechtsbijstandsverzekeraar K op 7.1.2010 een email verzond ter attentie van de Stafhouder van de balie van Antwerpen waarbij zij erop wees dat ondanks verschillende telefonische en schriftelijke rappels Mr X haar zonder nieuws liet omtrent de behandeling van de hem toevertrouwde zaak en dat er, niettegenstaande een aantal telefonische beloftes, geen reactie kwam op haar vraagstelling.

K vroeg aldus aan de heer Stafhouder om de zaak te bekijken en te onderzoeken.

Op 8.1.2010 werd het geschrift van K aan Mr X door de heer Stafhouder toegezonden met verzoek naar zijn standpunt.

Op 22.1.2010 schreef de Stafhouder opnieuw aan Mr X met de melding dat zijn geschriften van 8.1.2010 onbeantwoord zijn gebleven.

Er werd aan Mr X ter kennis gebracht dat zijn antwoord per kerende werd verwacht.

Op 26.1.2010 werd er door Mr Q, kantoorgenoot van Mr X, aan de Stafhouder geschreven dat Mr X in het buitenland verbleef tot en met 31.1.2010.

Op 4.2.2010 werd door Mr X een schrijven aan de Stafhouder gericht waarin hij uiteenzette dat één en ander een burgerlijke partijstelling voor de Correctionele Rechtbank betrof waarin deskundige Dr V werd aangesteld wijl er 3% blijvende werkongeschiktheid werd weerhouden.

Een afrekening werd overgemaakt aan de raadsman van de wederpartij, zonder succes.

De wederpartij zou insolvabel zijn.

Aan de griffier zou vaststelling zijn gevraagd voor verdere afhandeling van de burgerlijke belangen dewelke tot op heden nog niet werd gegeven.

In het najaar van 2009 werd aan mevrouw B van K telefonisch gemeld dat er zou worden overgegaan tot dagvaarding in afhandeling van de burgerlijke belangen.

De medewerkers zouden het ontwerp van dagvaarding hebben opgemaakt en aan de gerechtsdeurwaarder ter betekening doorzenden.

Van zodra het exploit in het bezit van Mr X was, zou het aan mevrouw B worden overgemaakt.

Dit schrijven kruiste de brief van de Stafhouder dd. 9.2.2010 aan Mr X waarbij deze aandrang op antwoord per kerende en had tevens als gevolg dat op 10.2.2010 door de heer Stafhouder aan Mr X werd geschreven dat deze K op de hoogte zal dienen te houden van de stand van de procedure met een kopij voor zijn dossier.

Op 9.3.2010 verzond mevrouw B van K een nieuwe email aan de heer Stafhouder waarbij werd herinnerd aan de brief van 8.1.2010 en de vraag werd gesteld of het onderzoek al ten einde was.

Tevens werd geïnformeerd naar de huidige stand van de bundel.

K had op die datum nog steeds van Mr X geen enkele reactie ontvangen.

Op 11.3.2010 schrijft de heer Stafhouder aan K verzekeringen dat een tuchtonderzoek wordt geopend tegen Mr X.

Op 12.3.2010 wordt Mr X kopij overgemaakt van het emailbericht van 9.3.2010 vanwege K en wordt Mr X op de hoogte gebracht van het feit dat er een tuchtonderzoek opzichtens hem wordt geopend.

Art. 458 §1 Ger. W. bepaalt:

“De stafhouder ontvangt en onderzoekt de klachten tegen de advocaten van zijn Orde. Om ontvankelijk te zijn moeten klachten schriftelijk worden ingediend, ondergetekend en gedateerd zijn en moeten zij de volledige identiteit van de klager bevatten.”

Uit de stukken blijkt dat de klacht per email werd verzonden en dan ook niet werd ondertekend.

Bovendien is de volledige identiteit van de klager niet op de emails terug te vinden.

Er staat bijvoorbeeld niet welke de rechtspersoonlijkheid is van de afzender-klager wijl evenmin een vennootschapszetel vermeld wordt.

De raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat aan de formele bepalingen van art. 458 §1 Ger. W. niet is voldaan.

Evenwel bepaalt hetzelfde art. 458§2 van het Ger. Wb. in de laatste alinea van §1 dat de Stafhouder eveneens ambtshalve een onderzoek kan instellen.

Daaruit volgt dat de Stafhouder, die kennis heeft van bepaalde feiten die naar zijn oordeel van aard zijn om een tuchtdossier te openen, daartoe ook effectief kan overgaan (zie J. Stevens en I. Vandevelde in Artikelsgewijze Commentaar Ger. Wb. art. 458-3:

“De nieuwe wet doet geen afbreuk aan de positie van de stafhouder, hij behoudt zijn cruciale plaats, want elk onderzoek of elke klacht moet eerst aan hem voorgelegd worden en hij zal over de ontvankelijkheid en het belang van de klager in eerste instantie oordelen.”

Hem behoort dus het initiatiefrecht, want hij initieert het onderzoek en bepaalt in eerste instantie of en zo ja, welke onderzoeksdaan verricht moeten worden.

Uiteindelijk oordeelt hij ook of een zaak klachtwaardig is.

...

Het onderzoek wordt het vaakst uitgelokt door een klacht, maar de Stafhouder kan steeds van ambtswege een onderzoek starten, zonder dat een advocaat, een cliënt, een burger, een rechtbank of in voorkomend geval de Procureur-Generaal een formele klacht hebben ingediend.”

Het komt de tuchtraad aldus voor dat de Stafhouder op basis van de hem ter kennis gebrachte feiten, gerechtigd was ambtshalve onderzoek te voeren en aldus volkomen gerechtigd was om bij toepassing van art. 458 §2 van het Ger. Wb. te besluiten dat er voldoende redenen bestonden om Mr X te laten verschijnen voor de tuchtraad.

B. Rechtsgeldigheid van de oproeping

In dit geschrift worden de feiten en de tenlasteleggingen waarvoor Mr X wordt opgeroepen om te verschijnen, omschreven als volgt:

“Inbreuk gepleegd te hebben op art. 455 Ger. Wb. door het beroep van advocaat niet met de nodige waardigheid uit te oefenen, hetgeen blijkt uit de volgende feiten:

- *Herhaaldelijk niet geantwoord te hebben op de verschillende herinneringen hem toegestuurd door de rechtsbijstandsverzekeraar*
- *Het niet opvolgen van de instructies die hem desbetreffend door de stafhouder werden gegeven.”*

Er werd dus wel degelijk in concreto vermeld welke precieze feiten aanleiding gaven tot het opstarten van de tuchtprocedure en het moet voor Mr X aldus duidelijk zijn wat hem concreet ten laste wordt gelegd.

De overwegingen in verband met de oproeping van de beweerde benadeelde zijn in se niet relevant voor de rechtsgeldigheid van de huidige tuchtprocedure.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen waarnaar door Mr X wordt verwezen (arrest 10de Kamer 28.4.2009 RW 2010-2011, 497) oordeelt dat wanneer de tenlastelegging die wordt weergegeven in de verwijzingsbeschikking en in de dagvaarding, geen concrete feiten vermeldt en ook het strafdossier het niet mogelijk maakt om met voldoende zekerheid het vervolgte feit of de vervolgte feiten te bepalen, de strafvordering onontvankelijk is.

In casu evenwel is de oproepingsbrief zeer duidelijk en wordt expliciet vermeld welke feiten het zijn die aan Mr X worden ten laste gelegd.

Het komt de tuchtraad dan ook voor dat het aangehaalde arrest niet van aard is om tot de besluitvorming te komen die Mr X vooropstelt.

C. Ten gronde

Mr X stelt vooreerst voorop dat de rechtsbijstandsverzekeraar enkel derde betaler is en dat hij opzichtens deze geen verantwoording is verschuldigd.

Het mag gebruikelijk genoemd worden dat een rechtsbijstandsverzekeraar die initieel overigens zelf gerechtigd is alle nodige en mogelijke initiatieven te nemen om de belangen van de verzekerde te behartigen, minstens gerechtigd is om de zaak, waarbij de belangen van de verzekerde op het spel staan, te volgen wyl betrokkene eveneens informatie mag inwinnen omtrent de evolutie van de zaak.

Overigens is het beantwoorden van brieven niet enkel deontologisch maar ook beleefdheidshalve een maatschappelijk verworven gegeven hetwelk ook toepassing dient te vinden bij de wijze waarop een advocaat zijn beroep uitoefent.

De rechtsbijstandsverzekeraar heeft een contractuele relatie met de verzekerde en het volgen van een zaak waarvan hij uiteindelijk de kostprijs zal dienen te betalen, behoort dan ook tot de rechten die aan een rechtsbijstandsverzekeraar toekomen.

Gezien de rechtsbijstandsverzekeraar uiteindelijk ook de ereloon en kostenstaat van de advocaat zal dienen te betalen, is hij gerechtigd de evolutie van de zaak te volgen en daaromtrent bij de advocaat de noodzakelijke inlichtingen op te vragen.

Alleszins kan het moeilijk als normaal worden ingeschat dat een advocaat brieven die hem aldus worden toegezonden, onbeantwoord laat.

Door Mr X wordt een rechtvaardigingsgrond ingeroepen.

Gezien zijn cliënt en opdrachtgever aan het hoofd staat van een bankfiliaal van K, dewelke zowel bankier als verzekeraar is, kan informatie over de situatie van de zoon van cliënt nadelige effecten sorteren.

Mr X benadrukt dat de relatie met zijn cliënt optimaal is (zie stukken 1 en 2 van de neergelegde bundel).

Zoals Mr X zelf vooropstelt, ware het te verkiezen geweest dat hij hierover wat beter zou hebben gecommuniceerd.

Tevens wordt door Mr X vooropgesteld dat hij op de brief van 10.2.2010 van de Stafhouder niet heeft kunnen reageren omdat dit schrijven hem nooit heeft bereikt.

De tuchtraad wil aanvaarden dat dit schrijven, ingevolge moeilijkheden met de postbedeling in de betrokken periode te ..., bij Mr X niet is toegekomen.

Er mag echter worden aangenomen dat de brieven van de heer Stafhouder aan Mr X van 8.1.2010, 22.1.2010 en 9.2.2010 wel de bestemming hebben bereikt.

Omtrent de inhoud van deze geschriften kan verwezen worden naar wat hoger onder punt III A werd vermeld.

Uiteindelijk komt één en ander erop neer dat Mr X de brief van 8.1.2010 niet of alleszins zeer laattijdig beantwoordde.

Er dient benadrukt dat de niet ontvangen brief van 10.2.2010 de vermelding inhield dat Mr X K op de hoogte diende te brengen van de stand van de procedure met een kopij voor het dossier van de Stafhouder.

Gezien dit schrijven door Mr X niet werd ontvangen, werd er niet aan de rechtsbijstandsverzekeraar geschreven, wat uiteindelijk met zich bracht dat de Stafhouder op 11.3.2010, gezien hij geen reactie had gekregen op zijn brief van 10.2.2010, liet weten aan K Verzekeringen dat tegen Mr X een tuchtonderzoek zou worden opgestart, wat op 12.3.2010 aangetekend ook aan Mr X werd ter kennis gebracht.

In essentie komt het er aldus op neer dat de eerste brief van de stafhouder dd. 8.1.2010 niet werd beantwoord, wjl er wel antwoord is gekomen op de brief van 22.1.2010, respectievelijk op 18.1.2010 uitgaande van Mr Q en op 4.2.2010 uitgaande van Mr X.

Eén en ander werd dan gevolgd door het niet reageren van Mr X op de brief van 10.2.2010 wegens het feit dat hij deze niet had ontvangen.

De tuchtraad stelt vast dat Mr X, aan de balie sinds 1.1.1990 een volstrekt vlekkeloos parcours heeft afgelegd.

Uiteindelijk komt het erop neer dat Mr X de brief van de Stafhouder dd. 8.1.2010 slechts beantwoordde op 26.1.2010 via Mr Q en op 4.2.2010 via hemzelf.

Tevens werd er door Mr X niet gereageerd op de geschriften van de Stafhouder dd. 10.2.2010, zulks omwille van het feit dat deze brief hem door de postdiensten nooit bereikte.

Uit de dossiergegevens blijkt dat inmiddels procedureel werd gedaan wat kon en hoorde wjl de relatie met de cliënt blijkbaar volkomen normaal is, zoals uit de voorgelegde stukken blijkt.

Het komt de tuchtraad dan ook voor dat, gezien deze concrete gegevens, er geen reden is om een tuchtsanctie uit te spreken.

OM DEZE REDENEN

DE TUCHTRAAD VAN DE ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk,

Verklaart de tuchtvervolgung ontvankelijk en besluit dat er geen reden is om een tuchtsanctie uit te spreken.

Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de uitspraak :

Stafhouder Jacques Dierckx, voorzitter

De assessoren :

Mr. Jaak Deprez, advocaat te Antwerpen

Mr. Wim Van Bosstraeten, advocaat te Antwerpen

Mr. Herman Driessen, advocaat te Hasselt

Mr. Mark Schuurmans, advocaat te Mechelen

Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak :

De secretaris, Mr Mieke De Troetsel, advocaat te Antwerpen

Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 24 februari 2011.

Mr J. DIERCKX
Voorzitter

Mr M. De Troetsel
Secretaris

Mr Jaak Deprez
Assessor

Mr Wim Van Bosstraeten
Assessor

Mr Herman Driessen
Assessor

Mr. Mark Schuurmans
Assessor